

Hvad skete der med vejledningen da alt blev online ?

Erfaringer med virtuel vejledning på tværs af TECs uddannelser

Hvilke udfordringer stødte vi på ? - hvad har det betydet for de studerende og for vejledningen?

Marts 2020...

- Så sad man pludselig hjemme ved spisebordet med pc, mobilen og lidt forskellige mapper hentet på skolen i al hast.

Hvad så nu ? Der blev zoomet og snakket med kolleger på tværs af afdelinger de første uger og spørgsmål som:

Ringer jeres telefon, hvordan gør i... svarer eleverne når i sender beskeder, hvad med SPS, kan i komme på Zoom, Teams osv. - der var mange spørgsmål?

Kommunikation og Medier

Medier og kommunikation var et højaktuelt tema under hele nedlukningen: Hvilke medier og platforme bruger vi - og ikke mindst, bruger de studerende ?

Hvordan kommunikerer vi, når kropssprog og det uformelle møde på skolen ikke er muligt ?

Og nej, de studerende tog ikke telefonen. Man tager åbenbart ikke telefonen fra ukendte numre (og måske heller ikke fra kendte numre, hvis vejlederen allerede er kodet ind 😊)

Så først sms, "Hey det er mig vejlederen, kan vi ringe sammen, maile, chatte, zoome, face-time og worst case, en indkaldelse til samtale via e-boks, hvis vi ikke kunne komme i kontakt.

Relations-arbejde og kommunikation på en ny måde

Vi måtte konstatere, at vi i den grad manglede det uformelle rum og den uformelle start på en samtale til at skabe tillid, relation, benytte humor, kropssprog osv. De tilfældige møder på gangen, i elevområdet, i værkstedet og ikke mindst den åbne dør i vejledningen, var nu ikke mulig.

Vi skulle i gang med at vise de studerende en ny åben virtuel dør og kommunikere på en ny måde.

Kamera - nærvær/fravær - Lærer- og vejledersamarbejde

På Eud området deltog vi som vejledere i den virtuelle undervisning af og til - en slags klassens timer, med peptalk og spørgetime ift. eksamen og især lærerpladser. Vores deltagelse var også et forsøg på at fornemme trivsel eller mangel på samme, samt se hvem der slet ikke deltog, for så at følge op individuelt efterfølgende.

På Htx- Eux- samt 10. klasses-området steg antallet af forældresamtaler markant. Frustrerede forældre der ikke vidste hvad de skulle stille op hjemme og hvor det øgede samvær med familien gav problemer.

På ugentlige zoom-møder med lærere og ledere, blev alle elever gennemgået.

Her var et af de tilbagevendende emner altid kameraet. Kan vi kræve, at de skal logge på med kamera? Vi tilbød, at de kunne hente et på skolen, hvis de ikke selv havde et.

Især lærerne oplevede det meget demotiverende, når eleverne ikke benyttede kamera. Der opstod en følelse af manglende respons og ligegyldighed.

Forskellige elevtyper ift. fravær, gennemførelse, motivation, læring osv.

Fravær

Efter noget tid, måtte vi konstatere at fraværet steg hos de typer af elever, som i højere grad har brug for socialt samvær og gruppedynamik. Dem der lærer bedst i sociale og praktiske sammenhænge og foretrækker når en lærer eller vejleder tager initiativet og laver faste aftaler med dem på skolen. Dem der har brug for struktur og noget at stå op til og som måske ikke har opbakning hjemmefra, eller er flyttet hjemmefra.

Sps

Til gengæld var der en mindre gruppe studerende, som blomstrede op. Nogle af dem med diagnoser som angst, stress og lign. Dem der trives i eget selskab, hvor det at være i grupper/ klasser påvirker deres koncentration. Vores Sps-vejledere havde også udfordringer, men kom overvejende med mange positive tilbagemeldinger.

”De stærke”

De mere fagligt stærke elever, formentlig dem med gode sociale forhold, selvdrive og masser af netværk, klarede sig forsat.

På Eud området blev lærerne mere kreative og forberedte praktiske ”kits” som eleverne kunne hente på skolen, så de kunne øve sig hjemme. Det var meget værdifuldt og var med til at holde motivationen oppe, især hos de stærke elever.

Forsigtig konklusion fra vejlederne på tværs af TEC

Svært at observere, interagere, motivere og vedligeholde relationerne med eleverne under corona-nedlukningen, dette gælder også for lærerne.

Når undervisningen og hverdagen er virtuel, så bliver følingen med elevernes trivsel og faglige bidrag langt sværere at opnå.

Vi må konstatere at de fysiske samtaler på skolen, uformelle såvel som formelle, helt klart foretrækkes - især når vi taler om fraværsproblematikker, personlige forhold, gennemførelse osv. Elevens og vejlederens kropssprog spiller en vigtig rolle ift. at spejle, vise empati, sanse, time, illustrere løsninger osv.

Nye elever kunne heller ikke besøge skolen, og der er vi stadig begrænsede af den nuværende situation. Normalt har vi masser af besøg og rundvisninger til at inspirere og hjælpe kommende elever med at blive mere afklaret ift. valg af uddannelse. Her kan den virtuelle information og oplysende vejledning i højere grad benyttes via opkald, chat, små film, sociale medier og lign.

Citat fra en vejleder:

Langt de fleste studerende har brug for struktur i hverdagen, hvilket skred for flere under nedlukningen; sene sengetider, lange middagslure, forlængede afleveringsfrister, længere snor fra skolens side generelt grundet corona.

Fordelene synes jeg egentlig er ganske få. Man kan meget med virtuel vejledning, men ift. den personlige fortløbende vejledning, så kommer vi til kort med kun at være on-line.